

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **JD Promotions s.r.o.** se sídlem Praha 8, Primátorská 38, v řízení zastoupeného JUDr. Ing. Petrem Machálkem, advokátem se sídlem Vyškov, Pivovarská 8, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 13, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2011 č.j. 974/1.30/11/14.3, ve věci správních deliktů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 18.5.2011 č.j. 974/1.30/11/14.3 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Petra Machálka, Ph.D., advokáta se sídlem Vyškov, Pivovarská 8.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj ze dne 3.3.2011 č.j. 3168/9.21/09/14.3-RZ2, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč pro spáchání správních deliktů

- a) na úseku odměňování zaměstnanců podle § 26 odst. 1 písm. c) zák. č. 251/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZIP“), tím, že neposkytl zaměstnanci Ing. J. K., jehož pracovní poměr trval na základě pracovní smlouvy ze dne 1.1.2006 od 1.1.2006 do 21.12.2008, ve stanoveném termínu mzdu za měsíc duben 2008 do konce měsíce května 2008, část mzdy za měsíc červenec 2008 do konce měsíce srpna 2008, mzdu za měsíc září 2008 do konce měsíce října 2008, mzdu za měsíc říjen 2008 do konce měsíce listopadu 2008, mzdu za měsíc listopad 2008 do konce měsíce prosince 2008, čímž nesplnil ust. § 38 odst. 1 písm. a) v návaznosti na ust. § 141 odst. 1 zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPr“);
- b) na úseku náhrad podle § 27 odst. 1 ZIP tím, že neposkytl témuž zaměstnanci náhradu mzdy za 10,5 dne nevyčerpané poměrné části dovolené za rok 2008, čímž nesplnil ust. § 222 odst. 2 v návaznosti na ust. § 144 a § 141 odst. 1 ZPr,
- c) na úseku pracovní doby podle § 28 odst. 1 písm. m) ZIP tím, že nevedl témuž zaměstnanci, evidenci pracovní doby za rok 2008, ačkoli k tomu měl povinnost podle ust. § 96 odst. 1 ZPr.

Rozhodnutí bylo vydáno poté, co bylo předcházející rozhodnutí žalovaného v téže věci zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29.9.2010 č.j. 22 Ca 303/2009-33, v němž zdejší soud zavázal žalovaného závazným právním názorem, že je povinností správních orgánů vyhodnotit (ne)platnost pracovní smlouvy předmětného zaměstnance, resp. vyhodnotit, zda tu v předmětné době byl mezi žalobcem a uvedeným zaměstnancem pracovní poměr či nikoli. Zavázal proto žalovaného, aby dovodil, kdy byla účastníky písemně, ústně či konkludentně uzavřena pracovní smlouva jako dohoda o druhu práce, místě výkonu práce a dni nástupu do práce, příp. z jakých skutečností vyplývá, že tu taková dohoda mezi žalobcem a předmětným zaměstnancem v určitém okamžiku existovala.

Žalovaný po doplnění dokazování dovodil, že jakkoli uzavřeli žalobce a předmětný zaměstnanec písemnou pracovní smlouvu dne 1.1.2006 s druhem práce „obchodní manažer“, nevykonával předmětný zaměstnanec jen funkci jednatele, ale též laserování, balení zboží, adjustování do krabiček, expedici, logistiku, práce spojené s výrobou, odbytem, fakturací, dodacími listy, korespondenci ve věcech vymáhání pohledávek a zásobování atd., t.j. nejen výkon funkce statutárního orgánu. Pracovní smlouvu tak posuzuje podle jejího skutečného obsahu tak, že v části, v níž nezahrnuje obchodní vedení společnosti, je platná. Vychází zejm. z výsledku předmětného zaměstnance o tom, že shora uvedené práce vykonával, a to i za přítomnosti (druhého) jednatele žalobce.

Žalobce namítá, že pracovní smlouva byla uzavřena na funkci obchodního manažera, tedy k výkonu práce statutárního orgánu, a proto je s ohledem na dosavadní rozhodovací činnost soudů v pracovněprávním i správním soudnictví neplatná (žalobce odkazuje na rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2093/2006, www.nsoud.cz, a Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 Ads 119/2010,

www.nssoud.cz) absolutně neplatná. Ke změně pracovní smlouvy pak může dojít podle žalobce jen v případě, že této změně předcházela platná pracovní smlouva. Žalobce však s předmětným zaměstnancem nikdy žádnou pracovní smlouvu (krom oné neplatné) nesjednal. K platnému uzavření pracovní smlouvy, byť i faktickým jednáním, musí existovat shoda projevu vůle zaměstnance a zaměstnavatele. Projev vůle zaměstnavatele k tomu, aby uvedený zaměstnanec vykonával jiné práce než obchodní vedení společnosti však nebyl v řízení prokázán.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že písemná pracovní smlouva ze dne 1.1.2006 byla uzavřena pro druh práce „obchodní manažer“.

Krajský soud se za situace, kdy na jedné straně žalobce tvrdí, že tímto druhem práce mělo být toliko obchodní vedení společnosti – což by skutečně podle ustálené rozhodovací soudní praxe vedlo k závěru o absolutní neplatnosti této pracovní smlouvy, a na druhé straně tvrdí Ing. K., že tento druh práce měl zahrnovat i jiné práce, ztotožňuje s názorem žalobce, že bylo na žalovaném, aby na základě provedeného dokazování učinil závěr, zda a kdy žalobce učinil projev vůle (být i jen konkludentní souhlas), z něhož by vyplývalo, že uvedená osoba má vykonávat i práce, které nejsou obchodním vedením společnosti. I pracovní smlouva je totiž podle ZPr dvoustranným právním úkonem, tzn. dle § 4 ZPr ve spojení s § 35 a § 44 zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších změn a doplnění, je k uzavření pracovní smlouvy třeba – byť i neprojevené slovy – vůle obou smluvních stran, zde zaměstnance a zaměstnavatele.

Vůlí žalobce, zda má Ing. K. vykonávat práce nezahrnující obchodní vedení společnosti, se však žalovaný (ani správní orgán I. stupně) nikterak v napadeném rozhodnutí nezabývá. Není tak zřejmé, z čeho dovozuje, že uvedená osoba nečinila předmětné práce svévolně, ale právě na základě pokynu či alespoň souhlasu žalobce. Za situace, kdy ke vzniku pracovního poměru může dojít nejen písemně či ústně, ale i konkludentně, by bylo možno takový souhlas případně dovodit i z pouhé skutečnosti, že orgán žalobce příslušný k uzavírání pracovněprávních vztahů uvedenou osobu při předmětné práci viděl, věděl o tom, že na takovou práci není s touto osobou dosud uzavřen pracovněprávní vztah a v té mu nebránil, případně i z jiných skutečností ukazujících na vůli žalobce, aby tato osoba pro něj tyto práce konala.

Jakákoli úvaha o tom, že bylo vůlí žalobce (ať již 1.1.2006 či kdykoli jindy), aby Ing. K. konal pro žalobce i jiné práce než obchodní vedení společnosti, však v napadeném rozhodnutí absentuje.

Krajskému soudu tak nezbyvá než konstatovat, že i nyní napadené rozhodnutí zatížil žalovaný nepřezkoumatelností, když vycházel toliko z vůle zaměstnance konat práci, nikoli však současně z vůle zaměstnavatele tuto mu přidělit. Proto bylo napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušeno a věc vrácena podle § 78 odst. 4 s.ř.s. žalovanému k dalšímu řízení.

V něm bude na žalovaném zejména, aby objasnil, z jakých skutečností usuzuje na to, zda Ing. K. vykonával práce pro žalobce v předmětné době svévolně, anebo naopak s žalobcovým souhlasem. Jen tak totiž bude moci žalovaný na základě shora uvedených zákonných ustanovení dovodit, zda tu byla vůle žalobce, aby tato osoba uvedené práce pro žalobce konala a zda tak mohlo dojít k souhlasnému projevu vůle (písemně, ústně či i jen faktickým jednáním) této osoby a žalobce.

Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do r. 2012	
	1) příprava a převzetí věci 15.7.2011		
	2) sepis žaloby 18.7.2011		4.200,- Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,- Kč
γ)	DPH 21% z částek uvedených pod písm. α) - β)		1.008,- Kč
Celkem			7.808,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. října 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu